

Використання даного алгоритму в Концепції оцінювання та преміювання співробітників дозволить реалізовувати гнучку та прозору політику, орієнтовану на кінцевий результат, разом з простотою її адміністрування.

Література

1. Петюх В.М., Базилук Б.Г., Герасименко О.О. Управління персоналом. Навчально-методичний посібник для самостійного вивчення дисципліни. КНЕУ, 2007. – 320 с.

2. Ключові показники ефективності. [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://www.businessstudio.ru/articles/article/sistema_kpi_key_performance_indicator_razrabotka_i/

3. OKR. [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://ru.wikipedia.org/wiki/OKR>

УДК 378.018.43

Сільченко М.В.

канд. екон. наук, доцент,
завідувач кафедри інформатики та системології,
директор Інституту дистанційної освіти,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ТРАНСФОРМАЦІЯ ОСВІТНЬОЇ СФЕРИ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ

Цифровізація сучасного світу спричиняє трансформації в усіх видах людської діяльності. Зокрема, діджиталізація усіх компонентів навчального процесу висуває нові вимоги до компетентнісного та соціально-психологічного профілю викладачів — основних суб'єктів ринку праці освітньої сфери, що, зокрема, вимагає формування своєї специфічної системи оплати праці з урахуванням особливостей дистанційного та електронного навчання.

На даний момент цифровізація освітнього простору починається вже зі школи, продовжується у закладах вищої освіти, переходить у післядипломну освіту, дозволяючи розширювати або поглиблювати компетентності слухачів за рахунок короткострокових дистанційних курсів, доступ до яких можливий будь-де і будь-коли. І якщо на рівні середньої освіти відповідальність за розробку електронних освітніх ресурсів, у вигляді, наприклад,

електронних підручників, переважно бере на себе держава, то на рівнях вищої освіти такі розробки забезпечуються власними науково-педагогічними працівниками ЗВО [1].

Наразі, сучасний викладач вищої школи, щоб бути затребуваним на ринку праці, не тільки повинен мати базові цифрові компетентності, які б забезпечували ефективну дистанційну взаємодію усіх учасників освітнього процесу (робота з базовими пакетами прикладних програм, робота з системами електронного журналу, електронного документообігу, хмарними сервісами проведення вебінарів тощо). Діджиталізація освіти і широке впровадження технологій електронного навчання і на окремій формі — дистанційній, і для підтримки денної та заочної форми, і для реалізації концепції навчання впродовж життя за рахунок розробки короткострокових навчальних програм для сторонніх слухачів, вимагає від викладачів — розробників власних дистанційних курсів — вільно володіти навичками роботи у системах управління навчальним контентом, наприклад, у системі Moodle або на хмарній платформі Google Classroom, володіти методиками формування індивідуальної навчальної траєкторії за рахунок використання технологій програмованого навчання [4]. Дистанційних курс, який може зацікавити сторонніх слухачів, а тому може успішно продаватися, повинен, крім усього іншого, містити значну кількість якісного аудіо- чи відеоконтенту, а отже викладач повинен вміти розробляти сценарій відеолекцій, бути диктором, актором, редактором.

Робота викладачів, задіяних у електронному навчанні, — це не тільки розробка якісного дистанційного курсу та підтримка його в актуальному стані, а і ефективна робота зі здобувачами вищої освіти. Без особистого контакту зі студентами не можна використати традиційні технології ефективного навчання. Тому особливо важливою стає регулярність віртуального спілкування учасників освітнього процесу — або через обмін повідомленнями (через відповідну систему для особистого спілкування, через форуми та чати для командної роботи), або у режимі вебінарів. Це дозволяє не тільки відчувати студентам тісню залученість у навчання, а і викладачам вчасно коригувати індивідуальні навчальні траєкторії за рахунок роботи зворотного зв'язку у системі.

Також під час формування графіку навчання слід враховувати особливості соціально-психологічного портрету студента-дистанційника [3]. Дистанційне навчання передбачає високу міру самоорганізованості та самомотивації студентів, яка не характерна для більшості студентів молодших курсів. Також, особливості

контингенту (багато студентів паралельно навчається / працює в Україні чи за кордоном) спричиняють ускладнення, а іноді і неможливість організації рівномірного темпу навчання, який також сприяє більш якісному засвоєнню навчального матеріалу. Тому до необхідних компетентностей викладача можна додати і володіння тайм-менеджментом, і вміння використовувати психологічні та педагогічні прийоми підвищення мотивації студентів до навчання.

Для формування таких компетентностей в багатьох ЗВО, у тому числі, і у ДВНЗ «КНЕУ ім. В. Гетьмана» регулярно проводяться курси підвищення кваліфікації в галузі дистанційної освіти [2].

Очевидно, перелік необхідних цифрових та педагогічних компетентностей викладача дистанційної форми або викладача, який використовує технології електронного навчання на денній формі, є значно ширшим, ніж у викладача денної форми. Тому, на наш погляд, і система оплати таких викладачів має різнитись. Існують кілька підходів до формування системи оплати викладачів дистанційної форми, виходячи з того, що є дві компоненти їхньої діяльності: розробка дистанційного курсу та робота зі студентами протягом семестру:

- ✓ оплата дистанційного курсу у разі його відповідності уніфікованим вимогам, що розробляються у кожному ЗВО окремо, та після апробації:

- 1) або на базі системи коефіцієнтів переведення усіх елементів дистанційного курсу у одиниць виміру, на базі яких проводиться оплата науково-методичних видань в ЗВО, наприклад, авторські аркуші (тексти, презентації) та години (аудіо- та відеоконтент) — реалізовано у ДВНЗ «КНЕУ ім. В. Гетьмана»;

- 2) або на базі системи коефіцієнтів трудомісткості розробки кожного елементу, наприклад, сторінка тексту має нижчий коефіцієнт, ніж слайд презентації;

- ✓ оплата роботи зі студентами:

- 1) або врахуванням у 600 годин щорічної навчальної роботи викладача згідно кількості годин, що передбачені навчальним планом на роботу з кожною групою — реалізовано у ДВНЗ «КНЕУ ім. В. Гетьмана», недоліки: не враховується якість, інтенсивність та тривалість роботи зі студентами;

- 2) або як погодинна оплата тривалості роботи у системі дистанційного навчання; недоліки: не враховується якість та інтенсивність роботи зі студентами, у системі має бути лічильник активної діяльності викладача;

- 3) або оплата у вигляді премій — система повинна мати автоматичні засоби обліку і швидкості надання студентам відповідей та

опрацювання їх робіт, і тривалості спілкування на форумах чи вебінарах; у цьому випадку кожна дія має викладача має свій коефіцієнт, на підставі чого автоматично розраховується розмір премії.

Таким чином, сучасний педагог на ринку праці в умовах діджиталізації суттєво змінює, розширюючи та поглиблюючи, профіль і своїх педагогічних та цифрових компетентностей, і соціально-психологічних навичок, і педагогічної майстерності, що однозначно найближчим часом сприятиме трансформації освітньої сфери на усіх її рівнях.

Література

1. Колот, А.М., Формування електронного освітнього простору університету — досвід, проблеми, перспективи / [Текст] А.М. Колот, М.В. Сільченко // 36. мат. Національної наук.-метод. конф. «Цифрова економіка», КНЕУ, : 4–5 жовтня 2018 р., м. Київ. — К.: КНЕУ, 2018. — С. 189–194.

2. Сільченко, М.В. Особливості формування педагогічних компетентностей викладачів у галузі електронного навчання [Текст] / М.В. Сільченко, Ю.М. Красюк // Сьома міжнародна науково-практична конференція «MoodleMoot Ukraine 2019. Теорія і практика використання системи управління навчанням Moodle». (Київ, КНУБА, 24 травня 2019 р.): тези доповідей. — К.: КНУБА, 2019. — С. 42.

3. Сільченко, М.В. Соціально-психологічний портрет студента дистанційної форми навчання [Текст] / М.В. Сільченко, Ю.М. Красюк // Шоста міжнародна науково-практична конференція «MoodleMoot Ukraine 2018. Теорія і практика використання системи управління навчанням Moodle». (Київ, КНУБА, 25 травня 2018 р.): тези доповідей. — К.: КНУБА, 2018. — С. 42.

4. Супрунюк, Г.М. Реалізація програмованого навчання засобами системи Moodle [Текст] / Г.М. Супрунюк, М.В. Сільченко, Т.О. Кучерява // Інформаційні технології як інноваційний шлях розвитку: Матеріали II Науково-практичної конференції, (Київ-Буча, березень, 2016) — К.: Міленіум, 2016. — С. 72–74.

УДК 331.5 : 330.341.1

Вітер В.І.

старший науковий співробітник
НДІ праці і зайнятості населення
Мінсоцполітики України і НАН України

РИНОК ПРАЦІ ЗА УМОВ ЧЕТВЕРТОЇ ПРОМИСЛОВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Сучасна епоха – епоха глобальних змін в усіх сферах людського життя, яка характеризується швидким впровадженням інновацій та технологій, досягнень науково-технічного прогресу.